

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
EGÉSZ ÉVRE 300 K
FÉLÉVRE 150 K
NEGYEDÉVRE 80 K

Detektiv

SZERKESZTŐSÉG
és KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, VII.,
ARÉNA-UT 72. SZ.
II. EMELET 15. SZ

HETI UJSÁG

**AZ ÁLLAMRENDŐRSÉGI NYOMOZÓTISZTVISELŐK (DETEKTIVEK)
ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK HIVATALOS LAPJA.**

Küzdelem a világvárosi bűnök ellen.

Csalások a lóversenytereken. — A zugbuki klientélái. — A tikett-csalók. — Beteges hajlamu férfiak összejövetelei. — Felozlatott titkos találkozóhelyek. — Kuruzslók és jósnők. — A Bak-csoport reszortjai. —

Legutóbbi számunkban ismertettük Bak Sándor detektívfelelős és csoportjának, az u. n. kártyáscsoportnak működését, amelyet a notórius kártyajátékosok és sipisták üldözése körül fejtenek ki. Jeleztük, hogy a csoport működése ezzel korántsincs kimerítve, hiszen még sok más ügy tartozik reszortjába, amik valamennyien a nagyvárosi bűnök talajából nőnek ki s ezekre ezuttal óhajtunk kitérni.

Lóversenyek ellenőrzése.

A Bak-csoport hatáskörébe tartozik a lóversenyek ellenőrzése is. Ahová özönével tódulnak a pestiek s boldog reménységeket visznek magukkal, összerakott pénzcsekjük mellett, a lóversenyterekre, a Bak-csoport tagjai is elmennek, kötelességből fászló funkciót végezni, a reménykedések mosolygó hangulata nélkül. A lóversenytereken ügyeletet tartó detektivek olyan egykedvűen végzik itt terhes feladatukat, mintha akármilyen más helyre lennének kidirigálva. Őket nem érdekli, hogy melyik lónak vannak esélyei, hogy Anyámasszony II. a favorit, valamint hidegen hagyja őket a totalizátor odskvotája is. A legviharosabb finisheknél, amikor minden szem a lovacskák habzó hátára van irányozva s amikor az elmerült nézők zsebeiben legnagyobb sikere van a pénztárcák után való halászásnak, a detektivek a közönség között grasszáló zsebmetzőket figyelik. Valóságos csatárláncot fonnak a nézők mögött s a láthatatlan láncba minden versenynapon beleakad néhány jómadár.

A lóversenytereken való ügyelésüknek ez azonban ugyszólván csupán mellékes része, hiszen a zsebtolvajok ellen rendszerint egy külön csoport tagjait küldik ki, azonban a futamok mintegy szünetnek számítanak Bakék munkájánál s ezt a kis intervallumot ezzel töltik ki. A futamok előtt azonban rengeteg teendőjük van.

Csalások megbizási alapon.

Számontartanak egy csomó kétes alakot, akik a közönség naivabb részére vetik ki hálójukat. Szinte csodálatos, hogy miféle csalások történnek egy-egy lóverseny napon. Itt vannak mindjárt azok az alakok, akik barátságokat kötnek s ezen a címen megbizásokat vállalnak. Sokan vannak, akik kényelemszeretettől, nem szívesen mozdulnak el a helyükről, hogy a totalizátor pénztárhoz menjenek s szívesen

veszik a mellettük álló barátságos férfiú ajánlatát, hogy ő majd felteszi a kiválasztott paripára azt az összeget, amit a tisztelt szomszéd kockára kíván tenni. Rendesen ugyan, hogy mindjárt animálja is szomszédjait, hogy erre vagy arra a lóra tegyenek. Ő tudja, hogy miért, talán mert legkevesebb a nyerési esélye. Átveszi a tétet és elvonul, csak a futam végén kerül újra elő — ha az ajánlott csikó nem jött be. Ekkor ugyanis minden rendben van. A pénz elveszett, olyan mindegy, hogy a toti kapta-e, vagy pedig, hogy az ő zsebébe vándorolt. Mert mondani sem kell, hogy a barátságos férfiúnak eszeágában sem volt, hogy befizesse a tétet, — minek is, ugyanis elvesztek volna. Visszatér tehát nyugtalankodó társaihoz s még sajnálkozik is pechükön, hogy a nagyszerű tipp nem vált be.

Hanem van aztán néha másképp is. Megesik, hogy a roszhisszeműen ajánlott ló mégis beérkezik elsőnek s a tétet nincsenek befizetve. Ez azután nagy baj, mert a jóhiszemű kompanisták keresni kezdik megbizottjukat, aki ilyenkor a legszívesebben levegővé változna át. Próbál is menekülni, de mindig akad egy aggályosabb megbizó, aki nem téveszti őt szem elől s az egész társaság ráveti magát a most már éppenséggel nem barátságos férfiúra. Leírhatatlan zenebona keletkezik ilyenkor. A fogadók a pénzüket követelik, persze hiába s furcsa dolgok következnenek ilyenkor, ha nem lennének kéznél a detektivek, akik lefülelik a megbizottat, aki többnyire régi ismerősük, hasonló régebbi manipulációi révén.

A megbizott utján való fogadások azonban igen gyakran nem fejlődnek idáig. Bakék eléggé ismerik már őket s már akkor lefülelik valamennyit, amikor még csak a tétet bekaszirozásánál tartanak. Sokat közülök még a futamok előtt kitessekelnek a térről, de hát ha tizet kitesznek, újabb husz akad, ami nem is csoda, ismerve a pesti nép mindenféle becsapattatásokra való megdöbbentő hajlamosságát.

A tikett-hamisítók.

Igen kedvelt módja a csalásoknak a tikett-hamisítás is. Egyes urak és hölgyek foglalkoznak ezzel az „üzlettel”. Összeszedik az eldobált tiketteket, kijavítják a futamokat jelző számokat s eladják naiv embereknek, akik gondosan meg sem vizsgálják, hogy mire adják pénzüket. Ez az üzlet szintén

addig veszélytelen, míg a tikett-vásárló nem megy a pénztárhoz, hogy felvegye a nyereséget. A totalizátor pénztárosa rögtön felismeri a hamisítást s megtagadja a kifizetést, ami megint nem folyik le holmi vitakozások nélkül s ebből rendszerint hatósági beavatkozás következik. Ha a tiketten szereplő lemarad, nincs semmi baj. A hiszékeny fogadó eldobja a hamisított tikettet s folyik minden simán tovább.

Detektívjeink ezekre a tikett-hamisító alakokra is ügyelnek. Ezek is nagyjában ismertek előttük, de a számuk ahelyett, hogy fogyna, inkább növekszik s családjaikat mindaddig nem lehet végkép megakadályozni, amíg palik akadnak, akik az első jött-mentnek hiszékenyen odadobják a pénzüket.

Az igazgatóság magán-nyomozói.

A zsekék körül ólálkodó gyanus emberekre is kiterjed a detektívek érdeklődése. Ha valami olyan mahinációt vesznek észre, ami beleütközik a versenyszabályokba, rögtön beavatkoznak s erre nem egyszer nyílik alkalmuk, bár a zsekék körül és az istállóban az igazgatóság magádetektívjei működnek, akik azonban tisztán versenytechnikai visszaélések megakadályozására fordítják figyelmüket.

Hogy dolgoznak a zug-bukik?

A Bak-csoport egyik legfőbb gondja a zug-bukik fékentartása. Meglepő dolog, hogy a fővárosban egész tömeg zug-buki működik, bár igen szigoruan üldözik őket. Sokan közülök rendes irodákat tartanak fenn, ahol kiterjedt üzletkörüket bonyolítják le. Egy csomó egzisztencia él abból, hogy fogadásokat hoznak a zugbukiknak, akik ezért bizonyos százaléknyi províziót fizetnek nekik. A közönség bizonyos része előszeretettel köt fogadásokat a zug-bukimékeknél. Csábítja őket, hogy valami csekélységgel nagyobb nyereséget fizetnek s legfőképp az, hogy nincs adólevonás, hiszen a zugbuki a hatóságok háta mögött működik. Némely pesti kávéházban egész börcjűk van a zug-bukik ügynökeinek. A fogadók is ott keresik fel őket, szabályszerűen kiállított elismervényt adnak a befizetett tétokról s a legnagyobb ritkaság, hogy ki ne fizessék a nyereséget. A zugbuki akkor is jól megél, ha nem csapja be az üzletfelét, hiszen nem fizet semmiféle adót, nincsenek nagy kiadásai s érdeke, hogy minél nagyobb fogadói körrel dolgozzék.

Ezeket a zug-bukikat eléggé nehéz ellenőrizni és lefűlelni. Ha ma besugnak közülök egyet, holnap már más valaki veszi át az üzletkörét. Hiába, a zsiros jövedelem utánzásra csábít s ezen még a súlyos büntetésre való kilátások sem változtatnak sokat.

Ezzel nagyjában jeleztük azt a munkakört, amelyet a csoport a lóversenyek körül lát el. Korántsem merítettük ki a lóversenysport terén előforduló összes visszaéléseket, amik ellen a Bak-csoport folytatja küzdelmeit. Csak fogalmat akartunk adni erről is, hogy áttérhessünk a csoport egy másik reszort ügyének ismertetésére.

Beteges hajlamu férfiak

Ez az ügy a legkényesebb természetűek közé tartozik s éppen csak a teljesség kedvéért térünk ki rá. A nagyvárosi bűnök egyik legsajátságosabbját tartják szemmel a Bak-csoport tagjai, akik ezzel a

működésükkel félig már pszichopatologiai téren állanak. Ők ellenőrzik ugyanis a beteges hajlamu férfiakat, akik különösnek mondható vágyaikat néha olymódon elégitik ki, hogy sértik a normális érzésű társadalom érdekeit és józnlését. Érdeklődésünkre erről a kérdéstről is megdöbbenő részleteket tudunk meg.

A homosexualitás mérve sokkal nagyobb Budapestben, mintahogy azt a legtöbbben hiszik. A csoport egész jelentékeny számu férfit tart figyelés alatt, akikről ismeretes, hogy notorius homosexualisok, amit nálunk is, épp úgy mint a legtöbb külföldi államban üldöz a törvény.

Az orvostudományok még ma sem jutottak odáig, hogy kiderítsék ennek a lelkibetegségnek az okait és keletkezési módját. Annyi kétségtelen, hogy sok embernél születésétől fogva megvan erre a hajlandóság és pedig nemcsak olyanoknál, akiket a szaktudomány hermaphroditáknak nevez, hanem látszólag normális testalkatuaknál is. Kraft-Ebbing, Forel, Moll, Magnus, Hirschfeld, Weininger és a többiek, eléggé kimerítően foglalkoztak ezzel a kérdéssel s nem jutottak megnyugtató eredményre.

Lehetséges, hogy a tul-kultúralt nagyvárosi élet hozza magával, de az is bizonyos, hogy már az ókorban is megvolt, sőt Keleten ma is módfelett el van terjedve. Az egészséges társadalomnak azonban mindenképpen nagy érdeke, hogy védekezzen ellene, mert a tapasztalat azt bizonyítja, hogy a baj a példák által is terjed s nagyon sok olyan áldozata van a homoszexualitásnak, akik csábításnak lettek áldozatai. E betegség terjedésének megakadályozása olyan feladat, amely rendőri természetű s legalább részben keresztül is vihető a szigorú ellenőrzés mellett.

Leleplezett titkos találkahelyek.

Budapest helyzete pl. Berlinhez képest aránylag szerencsésnek mondható, mert a beteges hajlamuak legalább nem merészkednek úgy a nyilvánosság elé, mint egyebütt. Csak a beavatottak ismerik föl az utcákon a különös viselkedésű férfiakat s titkos találkahelyeiket, törzskávéházaikat, ahol tömegesen szoktak összegyűlni, rendszeren idejekorán felrobbantják a razzizáló detektívek. Ma egy-egy kávéházban kisebb asztaltársaságokat szoktak alakítani s néhány szerényebb vendéglőben találkoznak; csupa olyan ember, aki csak hasonló érzésű társa mellett érzi jól magát.

A közelmúltban egy előkelőbb berendezésű titkos találkahelyet leplezett le a rendőrség, ahol csupa beteges hajlamu férfit találtak együtt. A találkahelyet becsukták s a társaságot szétzavarták. Azóta eféle félig nyilvános hely nem igen szerepel a homoszexualisok életében, de még mindig sűrűn keresik fel a nyilvános fürdőket, bár itt is egymásközött vannak csupán s nem zavarják a más érzésűeket.

Ennek a torzizlésű emberiségnek a fékentartását végzi a csoport s ennek köszönhető, hogy körutaink arcualját nem ékteleníti el a korzózó homoszexualisok csapata, amiként az másutt látható s amivel szemben szinte tehetetlenek más világvárosok rendőrségei.

Kuruzslók és jósnők.

Legvégül pedig még megemlítendő, hogy a Bak-csoport reszortjába tartozik a kuruzslások és jós-

lások üldözése is. Ez szintén olyan munkakör, amelynek ellátása nagy előismereteket és tapasztalásokat igényel. Budapesten, különösen a szegényebb néposztályok tagjai, főképp cselédek járnak el a jósnőkhöz, bár nem egy budai jósasszonyt u. n. urinők is fölkeresnek és hokusz-pokuszok között jósoltatnak maguknak. Sokkal veszedelmesebbek azonban a kuruzslók, akik titkos medicinákat diktálnak bele áldozataikba, s a közegészségügyet is veszélyeztetik.

Az ellenük való védekezés sikerét misem bizonyítja jobban, minthogy jelentősebb szereplésükről alig esik szó mostanában, ami legszebben dicséri a Bak-csoport sok mindenre kiterjedő fáradhatatlan munkáját.

